

[Wamberg.]

assistance af et stort politiopbud tiltvinger sig adgang til en uberygtet børnerig families private hjem, foretager timelang husundersøgelse, spærrer moderen inde og tager hårdhændet på både moderen og familiens sagesløse børn som følge af en formodning om, at en helt anden families barn skulle opholde sig i det pågældende hjem?"

(Spm. nr. 339).

Skriftlig begrundelse.

Loven om børne- og ungdomsforsorg hævdes at have som et hovedformål at varetage børns tarv.

Aktionen mod familien Graungaard i Rødovre, der har 11 mindreårige børn, må nødvendigvis have været en chokerende oplevelse for disse børn og kan utvivlsomt have givet ét eller flere af dem mén for resten af deres tilværelse.

Det vil være af overordentlig stor interesse, om ministeren kan give nogen fornuftbetonet begrundelse for aktioner af denne art, og navnlig at høre, på hvilken måde slige børneværnsaktioner kan gavne sagesløse børns tarv.

Det forekommer mig, som om Rødovre børneværn og politiet i Rødovre i den konkrete sag — selv om Birgitte havde opholdt sig hos Graungaard, hvad hun altså ikke gjorde — har misbrugt deres myndighed groft ved at tilsidesætte hensynet til 11 børns tarv for at indfange den 3½-årige Birgitte.

Wamberg (FP):

Under folketingsdebatten vedrørende tvangsfjernelse af børn den 10. december 1975 var et af de oftest gentagne argumenter for den brug, der gøres af tvangsfjernelser, at beskytte børn mod vold. Efter alt, hvad der indtil nu foreligger oplyst vedrørende aktionen hos læge Eva Graungaard, har det just ikke skortet på anvendelse af vold, hverken mod fru Graungaard selv, der blev lagt ned af tre betjente og senere blev spærret inde og fik brækket et ribben, mens der blev taget førergreb på et af hendes børn med beskadigelse af den ene arm til følge.

Børneværnet i Rødovre med formanden, socialdemokraten Skriver Rasmussen, i spidsen er for længst blevet landskendt for brug

af yderst sælsomme former for at beskytte denne kommunes børns tarv. Det vil derfor interessere mig overordentligt at høre ministeren tilslutte sig de metoder for beskyttelse af børns tarv, dette børneværn bragte i anvendelse ved aktionen den 20. februar over for aldeles sagesløse børn. Det er vel utænkeligt, at ministeren finder det passende at pålægge børneværnet i Rødovre i det mindste at give denne familie en undskyldning for det passerede.

Socialministeren (*Eva Gredal*):

Som det vil være hr. Wamberg bekendt, og som jeg vist også har sagt et par gange her, er det efter børneforsorgsloven børne- og ungdomsværnet, der træffer bestemmelse om, hvilke foranstaltninger der er nødvendige for at gennemføre de beslutninger, som børne- og ungdomsværnet har truffet inden for lovgivningens rammer.

Så længe et børne- og ungdomsværn følger de anvisninger, lovgivningen anviser, vil jeg derfor være afskåret fra at kritisere den valgte fremgangsmåde, her også anvendelsen af politimæssig assistance.

Wamberg (FP):

Det drejer sig stadig væk om sagen fra Rødovre og ministerens svar til mig den 11. februar. Jeg vil gerne have lov til direkte at spørge ministeren, under hvilken form og på hvilket tidspunkt ministeren har meddelt børneværnet i Rødovre det af ministeren her fra talerstolen udtrykte ønske om, at familien skulle have tilbuddet meddelt i et nyt møde.

Socialministeren (*Eva Gredal*):

Det er sket i et brev af 23. februar 1976 ved tilsendelse af fortryk af Folketingets Forhandlinger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Wamberg (FP) til socialministeren:

„Hvorledes vil ministeren fremtidig sikre, at børneværn, socialudvalg, henholdsvis socialstyrelse, nøjagtigt efterkommer de henstillinger, der bliver givet disse instanser, dels fra det folketingsudvalg, der er nedsat i henhold til grundlovens § 71, stk. 7, dels fra den til enhver tid siddende socialminister?“

(Spm. nr. 340).